

Uchwała z dnia 10 maja 2007 r.

III PZP 2/07

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Jolanta Strusińska-Żukowska, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2007 r. sprawy z powództwa Waldemara S. przeciwko Urzędowi Skarbowemu w W. o stwierdzenie bezskuteczności odwołania, na skutek zagadnienia prawnego przekazanego postanowieniem Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Siedlcach z dnia 9 lutego 2007 r. [...]

„Czy odwołanie przez Ministra Finansów Naczelnika Urzędu Skarbowego, będącego jednocześnie radnym Rady Miasta, wymaga uprzedniej zgody tej Rady, stosownie do treści art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym ?”

p o d j ą ł uchwałę:

Odwołanie przez Ministra Finansów naczelnika urzędu skarbowego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę, który jest radnym rady miasta, nie wymaga zgody tej rady (art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. w związku z art. 5 ust. 4b pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych, jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267 ze zm.).

U z a s a d n i e

Przedmiot postępowania

1) W sprawie chodzi o określenie stosunku między art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., dalej jako ustawa samorządowa) a art. 5 ust. 4b pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr

121, poz. 1267 ze zm., dalej jako ustawa o urzędach skarbowych). Od tego zależy zasadność roszczenia powoda o stwierdzenie bezskuteczności odwołania go ze stanowiska naczelnika Urzędu w W., skierowanego przeciwko temu Urzędowi.

Stan faktyczny

2) Przedstawione Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne powstało w następującym stanie faktycznym. Powód był zatrudniony w pozwanym Urzędzie Skarbowym w W. jako starszy komisarz skarbowy na podstawie umowy o pracę. Dnia 1 lipca 2002 r. został powołany przez Ministra Finansów na stanowisko naczelnika tego Urzędu. Nadal był zatrudniony na podstawie umowy o pracę. Z dniem 24 maja 2006 r. Minister Finansów odwołał powoda ze stanowiska naczelnika. Dnia 27 października 2002 r. powód został wybrany do Rady Miejskiej w W. i mandat radnego sprawował w dniu odwołania go ze stanowiska naczelnika.

Stan prawny

3) Ustawa samorządowa stanowi w art. 25 ust. 2, że „rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady gminy, której jest członkiem. Rada gminy odmówi zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu”, natomiast według art. 5 ust. 4b pkt 2 ustawy o urzędach skarbowych „Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje naczelnika urzędu skarbowego na wniosek dyrektora izby skarbowej”.

Przebieg postępowania

4) Sąd Rejonowy oddalił powództwo. Sąd ten stwierdził, że powoływanie i odwoływanie naczelników urzędów skarbowych jest elementem ich podległości i metodą sprawowania nad nimi kontroli przez Ministra Finansów. Zdaniem tego Sądu odwołanie nie spowodowało rozwiązania stosunku pracy i powód powinien być przeniesiony na inne stanowisko przez nowego naczelnika urzędu.

5) W apelacji powód podniósł, że wskutek powołania go na stanowisko naczelnika urzędu jego umowny stosunek pracy przekształcił się w stosunek pracy z powołania. Odwołanie powoduje więc rozwiązanie stosunku pracy, a do tego wymagana jest zgoda rady gminy, której rada nie wyraziła. Jego zdaniem ochrona z art. 25 ust. 2 ustawy samorządowej obejmuje także pracowników zatrudnionych na podstawie powołania i dotyczy również wypowiedzenia zmieniającego lub sytuacji zbliżonej do niego.

6) Sąd Okręgowy uzasadniając przedstawione zagadnienie prawne wskazał, że powód był pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, a powołanie go na stanowisko naczelnika urzędu nie spowodowało zmiany podstawy zatrudnienia na stosunek pracy z powołania, lecz jedynie zmianę treści umownego stosunku pracy. Odwołanie z tego stanowiska nie jest zatem czynnością rozwiązującą stosunek pracy i dlatego nie wymaga zgody rady gminy. W następstwie utraty możliwości wykonywania pracy na stanowisku naczelnika urzędu zachodzi konieczność złożenia powodowi wypowiedzenia zmieniającego. Ponieważ może ono doprowadzić do rozwiązania stosunku pracy, to nie wymagana jest zgoda rady gminy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

7) Sąd Najwyższy podziela pogląd Sądu Okręgowego, że powołanie powoda na stanowisko naczelnika urzędu skarbowego nie przekształciło jego umownego stosunku pracy w stosunek z powołania (art. 68 k.p.). Pogląd ten ma mocne oparcie w powołanej przez Sąd Okręgowy uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2002 r., III PZP 16/02 (OSNAPIUS 2002 nr 23, poz. 563) i wskazanym tam wcześniejszym orzecznictwie. Z tej uchwały wynika, że do powołania i odwołania naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy o urządach skarbowych, zatrudnionego na podstawie mianowania, nie stosuje się art. 68 i 70 k.p.

8) Odwołanie z tego stanowiska nie zmierza zatem bezpośrednio do rozwiązania stosunku pracy. A więc nie wymaga zgody rady gminy. Trafnie zauważył Sąd Okręgowy, że przyjęcie odmiennego stanowiska powodowałoby ingerencję organu samorządowego w kompetencje rządowej władzy wykonawczej, to jest Ministra Finansów. Stanowiłoby to naruszenie art. 163 Konstytucji, według którego samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne niezastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych.

9) Wynika stąd, że na przedstawione pytanie prawne należało odpowiedzieć negatywnie. Sąd Okręgowy nie pyta, co się dzieje dalej ze stosunkiem pracy odwołanego naczelnika urzędu, Sąd Najwyższy nie jest zatem właściwy do rozważania tego zagadnienia.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

=====